

В Івано-Франківську відбувся ярмарок любові

Ярмарок «Love is...» приурочили до Дня святого Валентина. Головний акцент святкового торгу — допомога Надвірнянському будинку дитини. Участь у заході взяли здебільшого молоді матері-рукодільниці, що захопилися виготовленням різноманітних виробів, перебуваючи у декретній відпустці. У їхньому подарунковому асортименті іграшки, обклеєні матерією шкатулки та блокноти, сувеніри, листівки, біжутерія. У благодійну скриньку потрапили гроші за продаж товарів із організованого окремого стола.

У Луцьку змагались юні туристи

9 лютого на базі Луцької ЗОШ І-ІІІ ст. №20 відбулися змагання зі спортивного туризму серед школярів «Срібний карабін». Учасники мали можливість продемонструвати вміння та навички зі спортивного туризму на дистанції «Смуга перешкод» і в конкурсі «В'язання вузлів». Загалом у заході взяли участь 109 юних спортсменів із міста Луцька, Луцького та Рожищенського районів.

13

Відомості.інфо

№6 (698)

13 - 19 лютого 2014 року

<http://www.vidomosti.info/>

Мистецтво

Луцька художниця показала магію кримської ночі

Нещодавно в одній із творчих кав'ярень міста відбулася виставка художниці Людмили Бойчук. Мисткиня представила глядачам кілька своїх полотен, об'єднаних темою морської ночі. За допомогою багатства фарби вона передала неймовірну атмосферу Чорного моря у місячному сяйві.

— Ця виставка стала моєю першою персональною. Я підбрала картини в експозицію «Ніч у кольорі». Муза писати їх народилася у кримських горах, де я місяць жила просто неба, спостерігаючи за магічним місячним сяйвом, — розповідає Людмила.

І справді, коли вдивляєшся у її картини, поволі тебе ніби затягує всередину, на перший погляд абстрактні мазки пензля окреслюються у чіткі й зрозумілі образи.

— Ніч, підсвічена сяйням місяця, мерехтить неймовірними магичними кольорами, створюючи калейдоскоп цікавих образів. Її темніччю володіння полюбляють погляд і почуття. Це все я й намагалася відобразити на свої полотнах, — каже художниця.

«Акули. Танець кохання», «Боротьба», «Дерево бажань», «Біла ніч», «Меганом у повному місяці», «Моя подорож крізь вічність» — такі назви мають картини Людмили, присвячені кримським ночам. Із особливою цікавістю розглядаю одну з них, що переливається всіма відтінками синього.

— Ця називається «Акули. Танець кохання», — пояснює Людмила. — Я була на мисі Меганом, що на Чорному морі, з берега виднівся камінь, відомий як «плавник акули». У місячний доріжці він виглядав, ніби справжній плавник цієї хижкої риби, який погойдується у хвилях. Це заворожувало погляд і пробуджувало творчу уяву. Так і народилася ця картина.

Мисткиня розповіла, що більшість своїх робіт написала під впливом різноманітних подорожей, оскільки свого часу дуже багато мандрувала. І щоразу, повернувшись додому, брала до рук пензля та виливала враження на полотні.

Хоча Людмила й не отримала професійної художньої освіти, якщо не рахувати художню школу, запевняє, що почувається так, ніби й народилася із любов'ю до фарби. Саме колористика для неї має надзвичай-

не значення. Каже, що кожна картина починається з підбору фарби під настрій, а вже по тому народжується й образ.

— Років із 15 тому я зрозуміла, що коли витискаю фарбу на палітру та беру пензля в руку, то отримує неймовірну насолоду, адже так розпочинається подорож у країну фантазій моєї підсвідомості, — ділиться Людмила. — Про техніку я не задумуюсь, маю так, як відчуваю, і залежно від стану душі та настрою. Як людина творча дуже не люблю різних рамок, правил і канонів, мені подобається вільний творчий політ.

До слова, захоплення малюванням у Людмили пов'язане з цікавою історією кохання та ревності.

— Почалося усе дуже романтично. Якось я закохалася в одного хлопця, проте він також подобався й моїй подрузі. Вона йому на день

народження намалювала картину на склі, тож я вирішила, що можу не гірше, і теж узялася за фарби. З цього часу й почала малювати, — з посмішкою пригадує співрозмовниця.

Згодом захоплення переросло в справжню пристрасть — до фарби та полотна. Людмила почала навчатися та удосконалюватися у цій справі. За її словами, великий результат у розвитку її майстерності принесли живе спілкування й уроки у художника-іконописця. Саме від нього мисткиня перейняла необхідні техніки та прийоми. Але, хоч як дивно, сама Людмила в іконопис не подалася. Її зупинила велика кількість правил у цій справі.

Ольга УРИНА

Витинанки Олесі Іщук прикрасять будь-який сучасний інтер'єр

Уже п'ять років луцька майстриня Олеся Іщук створює витинанки — з паперу вирізує картини, в яких

передає свої думки, емоції, втілює найрізноманітніші образи. За цей час виникли цілі серії: «Сади», «Квіти», «Писанки», «Звір», «Діалог», «Портрети» й ін.

Її роботи — ажурні, складні, з кількох аркушів паперу, симетричні й асиметричні, поліхромні та однобарвні. Загалом у колекції їх є 350. Деякі з них можна побачити на виставці у Волинському краєзнавчому музеї.

За фахом мисткиня — художник. Навчалася у Луцькому ВПУ №2 (відділ живопису) й Інституті мистецтв Волинського національного університету імені Лесі Українки. Секретами творчості вона поділилася з журналістом «Відомостей».

— Чому цим захопилася? Тому що це мистецтво — українське, воно цікаве, доступне, — розповідає, — дає можливість для пошуку. І коли я відчула сам матеріал — папір — і зрозуміла, що він не має обмежень для розвитку, це й підкупило мене.

— Якщо порівняти ваші роботи п'ятирічної давності й теперішні, то яка між ними різниця?

— Мабуть, відрізняються сміливістю: вийшла за межі симетрії, можу працювати на будь-яку тему, раніше роботи не були настільки відвертими, як зараз. Тепер за допомогою витинанки я можу сказати все, що наболіло в душі, виразити весь свій всесвіт.

— Які сюжетні лінії найчастіше втілюєте у роботах?

— Все залежить від емоційного стану, навіть того, що зараз коїться у державі: я цим переймаюся, і воно все виливається у роботу. Які почуття всередині, такою буде й наступна робота. Немає, що якась серія на певну тематику вже завершена, наприклад, «Портрети», «Писанки» чи «Сади». Ні, крапка у них не поставлена, буду їх продовжувати.

— Поділіться вашими творчими планами.

— Хотілося б каталог робіт мати, оформлення зробити кращим, але це все матеріальний бік. Буде можливість — буду дуже рада. Аби мені вистачало здоров'я і терпіння, щось загадувати не беруся, просто думаю працювати.

— Скільки часу витрачаєте на

роботу?

— Найкраще мені працюється вночі, тому я назвала б свої витинанки сутінковими. Буває, одна робота розпочалася, але вона переривається з якихось причин, і починається інша. Але буває, що одна виконується за ніч. Це вже від натхнення залежить.

— На Волині ще хтось із май-

стрів займається цим видом прикладного мистецтва?

— Так, звичайно, хоча в такій манері виконання, як у мене, не зустрічала, бо мої витинанки більш картинного варіанта. Хочу, щоб у сучасному приміщенні вони гарно виглядали і не були чужими.

Людмила ШИШКО